

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26

Utgitt 5 juli.

1910

Bruksregler

28 juni.

for Skjaaks bygde-almenning, Kristians amt,

approbert av Landbruksdepartementet 28 juni 1910.

§ 1. Bestyrelsen antar en opsynsbetjent til at forestaa skogdriften og føre tilsyn med skogen og de i denne forefaldende kultur-foranstaltninger m. v. Likeledes antages en regnskapsfører, der har at besørge almenningens indtægter i rette tid indkrævet eller inddrevet.

Regnskapsføreren har at forvalte almenningens midler under bestyrelsens overopsyn og efter dennes specielle instruks.

Til iverksættelse av foretagender, der ansees besparende eller gavnlige for almenningen, saasom anordning av sagbruk, elveregulerings-arbeider eller skogkultur, kan bestyrelsen anvende det nødvendige beløp av almenningskassens midler.

§ 2. Bruksberettigede, som ønsker utvisning, har inden hvert aars 14 april at opgi til almenningsbestyrelsens regnskapsfører, hvad de trenger av forskjellig trævirke til bruk paa sætrene og hjemme paa gaarden for sig og sine husmænd. Samtidig hermed erlægges avgiften paa det trævirke, som hugges og fremdrives av de bruksberettigede selv. Inden samme dato maa bestyrelsen ha besluttet, hvor stort kvantum sagtømmer, der ønskes utvist.

Til rekvisitioner, der indkommer efter nævnte frist, tages intet hensyn, medmindre særegne omstændigheter maatte være tilstede.

Bestyrelsen i forening med opsynsbetjenten gjennomgaar i forening de indkomne opgaver og foretar saadan nedsættelse av den forlangte mængde trævirke, hvortil der maatte findes foranledning.

§ 3. Utvisning foretages av opsynsbetjenten.

Den for aaret bestemte hugstmængde merkes særskilt for hver enkelt sæter, men under ett for gaardenes og pladsenes

28 juni. vedkommende. Paa enkelte trakter i almenningen har dog bestyrelsen adgang til at bestemme, at de bruksberettigede selv har at sørge for hugst m. v. av det her utviste virke.

Det for aaret bestemte hugstkvantum, der skal fremdrives for almenningsskassens regning, besørges utført av opsynsbetjenten i forening med 2 av bestyrelsen valgte medlemmer og fremdrives til almenningens sagbruk samt besørges opskaaret og forædlet paa samme.

De bruksberettigede sæterbrukere har selv at besørge hugst m. v. av det til sætrene utblinkede virke; likesom de pligter efter tilsigelse ved opslag av opsynsbetjenten — selv eller ved fuldmægtig — at være tilstede ved utvisningen.

§ 4. De skaarne materialer, saasom bord, planker, gjerdelinder og bygningsvirke av ethvert slags, som de bruksberettigede tiltrænger, leveres av bestyrelsens oplag ved dens sagbruk.

§ 5. Hugst av løvskog kan foregaa det hele aar, men er opsynsbetjenten berettiget til at anvise de strækninger, hvor saadan hugst kan finde sted. Ved al hugst iagttages:

- a. At intet bartræ fældes, medmindre det er merket med almenningens blinkøks paa rot og stamme.
- b. At der stubbes saa lavt som mulig.
- c. At træet fuldt utnyttes, og at top og kvist medtages.

§ 6. Næverflækning tillates kun paa trær, der er anvist til hugst.

Barhugst, syring eller gjælding samt anden beskadigelse av skogen er forbudt.

Kul- og tjærebrænding kan kun finde sted efter bestyrelsens skriftlige samtykke og paa de nærmere betingelser, som av denne foreskrives for hvert enkelt tilfælde.

§ 7. Uten utvisning kan de bruksberettigede det hele aar til brændsel indsamle tørt og til anden bruk utjenlig nedfald av naaleskogen samt tørfuru, top og røtter.

§ 8. Hus, opført av materialer fra almenningen, maa ikke overdrages til andre end bruksberettigede, hvorhos det er forbudt at avhænde fra almenningen erholdt virke, undtagen naar den bruksberettigede avhænder sin eiendom, i hvilket tilfælde hos ham beroende uforbrukt virke kan avhændes til en anden bruksberettiget.

Utviste materialer, som ikke er bragt til sit bestemmelsessted og ikke barkreiet og lagt paa underlag, tilfalder almenningen 1 aar efter utvisningen.

Er det utviste ikke bortført fra almenningen senest 2 aar efter utvisningen, har bestyrelsen ret til enten at gjøre fradrag ved næste utvisning for det gjenliggende eller selv at raade over dette, jfr. skoglovens § 6, sidste led.

Bruksberettiget, som 4 aar efter utvisning ikke har an- 28 juni.
vendt det utviste og ikke tækket over det, saa det ikke tar
skade, blir at negte tilsvarende trævirke, indtil det tidligere ut-
viste er opbrugt.

§ 9. Hugst av tømmer til salg kan iverksættes av be-
styrelsen, naar den finder, at saadan hugst kan ske uten skade
for skogen og de bruksberettigede.

Denne adgang er dog betinget av, at det offentlige skog-
væsen for hvert enkelt tilfælde skriftlig gir tilladelse til hugsten,
før blinkningen paabegyndes.

§ 10. Regnskapsføreren avlægger regnskap for bestyrel-
sen hvert aar inden 15 mai. Regnskapsaaret regnes fra 1 mai
til 30 april. Utskrift av regnskapet i revidert stand tilstilles
det offentliges skogforvalter inden 4 maaneder fra regnskaps-
aarets avslutning.

§ 11. Overtrædelse av foranstaaende regler er belagt
med straf.

De ældre regler sættes herved ut av kraft.

Lov

indeholdende tillæg til og forandring i lov om folkeskolen
i byene av 26 juni 1889.

2 juli.
Nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni
1910 saalydende:

I.

Efternævnte paragraffer i lov om folkeskolen i byene av
26 juni 1889 skal herefter lyde saaledes:

§ 15. Som bidrag til avlønning av de ved folkeskolen an-
satte lærere erholder enhver kjøpstad, forsaavidt laveste aarsløn
for fuldstændig lærerpost (§ 23) utgjør mindst kr. 1 200,00 for
lærere og kr. 800,00 for lærerinder, ved hvert halvaars utgang
av statskassen $\frac{1}{3}$ av den utredede grundløn, dog ikke av, hvad
grundlønnen maatte overstige kr. 1 400,00 for lærere og kr. 900,00
for lærerinder — samt $\frac{2}{3}$ av de utredede alderstillæg, dog ikke
av, hvad alderstillæggene maatte overstige kr. 800,00 for lærere
og kr. 500,00 for lærerinder.

Som bidrag til løn for timelærerposter og for time-under-
visning (§ 21, jfr. § 27) og som bidrag til avlønning av de

2 juli. ved fortsættelsesskolen ansatte lærere erholder enhver kjøpstad
Nr. 1. ved hvert halvaars utgang av statskassen en tredjedel av den utredede lærerløn.

Statskassens bidrag til lærerlønnen forhøies for kommuner, hvis bære-evne er ringe, indtil 45 pct. av den utredede grundløn inden de for denne ovenfor fastsatte grænser.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør, hvilke kommuner er berettiget til forhøiet statsbidrag, og hvor stort dette for hver enkelt kommune skal være.

Skulde de i nærværende lov fastsatte beregningsregler for statsbidraget, anvendt paa de lærerposter, som en kommune hadde ved utgangen av 1909, medføre en nedsættelse i vedkommende kommunes utgifter til lærerløn, sammenlignet med utgiftene til lærerløn i 1909, beregnet efter det ved nævnte aars utgang gjældende regulativ, saa skal det til den beregnede nedsættelse svarende beløp av statsbidraget kun utbetales vedkommende kommune, forsaavidt og i den utstrækning som det blir anvendt til forbedring av de til enhver tid ansatte læreres lønninger eller til utvidelse av skoletiden.

Hvad der foruten det i nærværende paragraf omhandlede bidrag og andre inntægter, som maatte være folkeskolen tillagt, utkræves til bestridelse av folkeskolens utgifter, utredes av bykassen efter bevilgning av kommunebestyrelsen.

§ 24. Den i § 23 omhandlede vedtægt skal fastsette:

- a. Det ukentlige timetal, som skal kunne tillægges fuldstændig lærerpost.
- b. Grundløn for de fuldstændige lærerposter.
- c. Alderstillæggenes størrelse.

De alderstillæg, hvortil staten yder bidrag efter § 15, skal for lærere utgjøre mindst kr. 150,00 og for lærerinder mindst kr. 100,00, og de opnaaes efter 3, 6, 9 og 12 aars tjeneste. Tjenestetid som lærer i fuldstændig lærerpost ved folkeskole paa landet eller i en anden by og tjenestetid som lærer i fuldstændig lærerpost ved abnormskoler, eksamensberettigede middelskoler, amts- og folkehøiskoler eller andre ungdomsskoler samt ved skolehjem, stiftelser og barnekolonier eller barnehjem med mindst 24 uker aarlig undervisning blir ved overgang til lærerpost i byfolkeskolen at medregne til opnaaelse av alderstillæg. Alderstillæggene beregnes fra den efter det fyldte 3dje, 6te, 9de eller 12te tjenesteaar næstpaafølgende 1 januar eller 1 juli.

- d. Hvorledes der skal forholdes med godtgjørelse til vikar, naar lærer eller lærerinde har sygdomsforfald.

Vedtægtens bestemmelser kan avfattes særskilt for lærere og lærerinder.

II.

2 juli.
Nr. 1.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 2 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

2 juli.
Nr. 2.

**indeholdende forandring i lov om folkeskolen paa landet
av 26 juni 1889.**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni 1910 saalydende:

I.

Efternævnte paragraf i lov om folkeskolen paa landet av 26 juni 1889 skal herefter lyde saaledes:

§ 38. Som bidrag til avlønning av de ved folkeskolen ansatte lærere erholder ethvert herred ved hvert halvaars utgang av statskassen et beløp, som svarer til 45 hundrededele av den utredede lærerløn for den i henhold til §§ 5 og 8 meddelte undervisning. For herreder, hvis bære-evne er ringe, forhøies statskassens bidrag med indtil 15 hundrededele. Bidraget beregnes dog ikke i noget tilfælde av en høiere ukeløn end kr. 24,00 i folkeskolens anden avdeling og kr. 19,00 i smaaskolen. I Finmarkens amt kan bidraget beregnes av ukeløn indtil kr. 28,00 og kr. 22,00, henholdsvis i 2den og 1ste avdeling.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør, efter at ha indhentet amsformandskapenes erklæringer, hvilke herreder er berettiget til forhøiet statsbidrag, og hvor stort dette for hvert enkelt herred skal være.

Skulde de i nærværende lov fastsatte beregningsregler for statsbidraget, anvendt paa de lærerposter, som en kommune hadde ved utgangen av 1909, medføre en nedsættelse i vedkommende kommunes utgifter til lærerløn, sammenlignet med utgifterne til lærerløn i 1909, beregnet efter det ved nævnte aars utgang gjældende regulativ, saa skal det til den beregnede nedsættelse svarende beløp av statsbidraget kun utbetales vedkom-

2 juli. mende kommune, forsaavidt og i den utstrækning som det blir
 Nr. 2. anvendt til forbedring av de til enhver tid ansatte læreres lønninger eller til utvidelse av skoletiden.

De lovbestemte alderstillæg (§ 20) utredes av amtsskolekassen.

Til fortsættelsesskolen blir i tilfælde at utrede bidrag av amtsskolekassen efter de i § 46 indeholdte forskrifter.

Hvad der foruten disse bidrag og andre inntægter, som maatte være herredets folkeskoler tillagt, utkræves til bestridelse av folkeskolens og fortsættelsesskolens utgifter, utredes, forsaavidt ikke ifølge denne lov anderledes bestemmes, av herredskassen efter bevilgning av herredsstyrelsen.

II.

Denne lov træder i kraft straks.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 2 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

2 juli.
 Nr. 3.

Lov

**angaaende auktionsforvalteres pligt til at gi indberetning til
 Riksforsikringsanstalten m. v.**

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er bli forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1910 saalydende:

Naar tvangsauktion, hvorunder indbefattet konkursauktion, forlanges over fast eiendom, skal auktionsforvalteren undersøke, om den er pantsat til Riksforsikringsanstalten og derom avgi bevidnelse i auktionsforretningen. I tilfælde skal han derom gi indberetning til Riksforsikringsanstalten saa betimelig, at denne kan la møte ved auktionen.

Attest av pantebøkene, som av auktionsforvalteren forlanges, angaaende hvorvidt Riksforsikringsanstalten har panteret i faste eiendomme, meddeles uten betaling.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar 2 juli. og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl. Nr. 3.

Git paa Kristiania Slot den 2 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

om patenter.

2 juli.

Nr. 4.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1910 saalydende:

I. Om patentrettens indhold og vilkaarene for dens opnaaelse m. v.

§ 1. Ved patent vernes efter denne lov nye opfindelser, som kan tilgodegjøres i industrien.

Dog undtages:

- a) opfindelser, hvis utøvelse vilde stride mot lov, sedelighet eller offentlig orden;
- b) opfindelser, hvis gjenstand er et nærings-, nydelses- eller lægemiddel eller en kemisk forbindelse; dog kan patent gives paa den særskilte fremgangsmaate for fremstillingen.

For opnaaelse av patent paa en opfindelse maa der overensstemmende med denne lovs forskrifter indgives patentkrav til Styret for det Industrielle Retsvern.

§ 2. En opfindelse regnes ikke for ny, hvis den før patentkravets indgivelse har været saaledes fremstillet eller gjengit i alment tilgjengelig skrift eller reproduktion eller her i riket saa aapenlyst utøvet, utstillet (jfr. dog § 46) eller fremvist, at sakkyndige derefter kan bringe den til utførelse.

Som alment tilgjengelig skrift i denne lovs forstand regnes ikke patentfremstillinger, som utlægges til almindelig eftersyn her i riket i henhold til denne lovs § 26 eller i fremmed stat i henhold til en tilsvarende lovforskrift.

Under forutsætning av gjensidighet kan Kongen fastsætte, at de i en fremmed stat embedsmæssig utgivne patentfremstillinger først efter en viss tid blir at likestille med alment tilgjengelig skrift i denne lovs forstand.

2 juli. § 3. Retten til patent tilkommer alene oppfinneren eller den,
Nr. 4. til hvem hans ret er overgaat (jfr. § 28 nr. 2). Den, som først indgir patentkrav, formodes at være oppfinner, indtil andet godtgjøres.

Blandt flere oppfindere, som har krævet patent paa den samme opfindelse, skal den, som først har indgit krav, eller som i medhold av denne lovs § 45 eller § 46 er at regne for den, der først har indgit saadant, være fortrinsberettiget til at faa patent.

§ 4. Retten til at la ingi patentkrav paa en opfindelse kan ikke nogen fordringshaver skaffe sig ved nogen art av retsfølgning mot den, som har gjort opfindelsen.

Medlemmer av styret har ikke adgang til selv eller gjen- nem andre at opnaa patent.

§ 5. Patent medfører den virkning, at ingen uten patent- haverens samtykke i nærings- eller driftsoiemed maa utøve op- findelsen ved at forfærdige, indføre, falholde, forhandle eller bruke opfindelsens gjenstand (jfr. § 36).

Er patent meddelt paa en fremgangsmaate (jfr. § 1 b), strækker patentets virkning sig ogsaa til de gjennom denne fremstillede produkter.

§ 6. Førsels- og fremkomstmidler og dertil hørende ind- retninger kan uten hinder av patent brukes under forbigaaende tilstedeværelse her i riket.

§ 7. Den, som allerede, førend patentkrav paa en op- findelse av en anden blev indgit, hadde utøvet opfindelsen inden riket eller truffet de dertil fornødne foranstaltninger, har uten hinder av patentet ret til at utnytte opfindelsen i eget eller fremmede verksteder, forsaavidt det er nødvendig for hans egen virksomhet. Denne utnyttelsesret kan kun over- drages eller gaa i arv sammen med virksomheten.

§ 8. Uten patenthaverens samtykke kan patentert opfin- delse mot erstatning brukes av det offentlige, naar Kongen saa fastsætter.

§ 9. Hvis en patenthaver efter forløpet av 3 aar fra patentets utfærdigelse ikke selv eller gjennom andre i rimelig omfang har bragt opfindelsen til utførelse inden riket, er han pliktig til paa forlangende at gi andre tilladelse til mot veder- lag at bruke opfindelsen for sin virksomhet (licens).

Likeledes er indehaveren av et ældre patent, naar tre aar er forløpet fra dets utfærdigelse, pliktig til mot vederlag at gi lignende adgang til at bruke patentet til den, som har et senere patent paa en opfindelse, der er av særlig vigtighet for industrien, men som ikke kan tilgodegjøres uten bruk av det ældre patent. Indehaveren av dette har, naar saadan adgang er indrømmet, paa sin side ret til mot vederlag at bruke den senere patenterte opfindelse.

Hvorvidt vilkaarene for at opnaa adgang til at bruke en andens patent efter nærværende § foreligger, avgjøres i tilfælde av styrets anden afdeling. Den, som indbringer saken, har derfor at svare en avgift av kr. 30,00. Styrets avgjørelse kan, inden utløpet av tre maaneder fra den er truffet, undergives domsfolenes prøvelse, forsaavidt gjælder spørsmålet om den forstaaelse av loven, som ligger til grund for avgjørelsen, jfr. § 42.

Nærværende paragraf gjælder ikke patenter, som tilhører det offentlige.

Kongen kan under forutsætning av gjensighet slutte overenskomst med fremmede stater om, at følgerne av manglende utøvelse av opfindelsen her i riket ikke skal indtræde.

§ 10. Det patenthaveren ifølge §§ 8 og 9 tilkommende vederlag fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjøn av uvillige mænd.

Sættes vederlaget til en sum engang for alle, skal det utredes, førend opfindelsen tages i bruk.

Sættes det til en avgift, skal skjønnsretten paa patenthaverens forlangende tillike træffe avgjørelse om, til hvilke terminer denne skal svares, samt fastsætte den sikkerhet, som bør stilles for, at avgiften rigtig indkommer.

Hvis parterne derom er enig, kan de her omhandlede spørsmål om vederlag med endelig virkning avgjøres av styrets anden afdeling.

Den ved skjøn eller av styret fastsatte avgift kan indrives ved utpantning.

§ 11. Patent meddeles for et tidsrum av femten aar, som regnes fra patentkravets indgivelse.

Dersom indehaveren av et patent ønsker patent paa tillæg til eller forbedring ved opfindelsen, kan dette efter hans valg gives ham enten som selvstændig patent eller som et tillægs-patent, der utløper samtidig med hovedpatentet.

Blir hovedpatentet kjendt ugyldig eller frakjendt patenthaveren, kan dog tillægspatentet opretholdes som selvstændig patent. For varigheten samt aarsavgiftenes størrelse og forfalldsdag gjælder, hvad der i disse henseender gjaldt for det tidligere hovedpatent.

§ 12. Frivillig overdragelse, helt eller delvis, av patent har ingen retsvirkning overfor godtroende tredjemand, førend overdragelsen er meldt til registrering (jfr. § 34).

Det samme gjælder en tilstaat adgang til at bruke den patenterte opfindelse (licens).

§ 13. Den, som ikke har fast bopæl i Norge, kan alene gjøre krav paa at faa patent og gjøre de av patent flytende rettigheter gjældende, naar han har en her i riket boende, for

2 juli. styret opgit fuldmægtig (jfr. § 34), som skal repræsentere ham
Nr. 4. i alt patentet vedkommende, og som i borgerlige saker kan
stevnes paa hans vegne.

§ 14. For patenter med undtagelse av tillægspatenter
svares en aarlig avgift av kr. 10,00 for det andet aar av
patentets løpetid efter § 11, og derpaa stigende med kr. 5,00
aarlig til og med det femte aar, med kr. 10,00 aarlig de
følgende fem aar og med kr. 20,00 aarlig de sidste fem aar.

Avgiften svares inden begyndelsen av det aar, den ved-
kommer. Dog kan den eftersendes i løpet av tre maaneder
mot en forhøielse av en femtedel. Er avgiften ikke indkommet
inden det aarlige forfald, varsler styret patenthaveren; und-
latelse herav medfører dog intet ansvar.

Den eller de aarsavgifter, som maatte paaløpe, inden
patentet endnu er tilstaat, forfalder samtidig med den første
aarsavgift, som paaløper, efter at patentet er git.

§ 15. Patentet træder ut av kraft, naar aarsavgiften
ikke til den i foregaaende § fastsatte tid er indkommet til
styrets kontor eller indlevert til en indenriks postanstalt til
forsendelse til styret.

§ 16. Patentet kan ved dom kjendes helt eller delvis
ugyldig, naar det efter forskriftene i §§ 1 og 2 enten aldeles
ikke eller kun i mindre omfang burde ha været meddelt, eller
opfindelsen helt eller delvis er gjenstand for patent, som er
meddelt en tidligere patentsøker eller nogen, som er at regne
for tidligere patentsøker (jfr. §§ 45 og 46).

Naar saavel patenthaveren som den, der angriper hans pa-
tent, derom er enig, kan det heromhandlede spørsmål forlan-
ges endelig avgjort av styrets anden afdeling. Herfor svares
en avgift av kr. 50,00.

§ 17. Patentet kan ved dom helt eller delvis bli frakjendt
patenthaveren, naar det godtgjøres, at han efter forskriften i § 3
helt eller delvis ikke har ret til patentet.

Søksmaal til frakjendelse kan alene reises av den, som selv
er oppfinner, eller av den, til hvem hans ret er overgaat, eller
av den, som godtgjør, at patentkravets væsentlige indhold uten
hans samtykke er tat fra hans fremstilling, tegninger, modeller,
redskaper eller indretninger eller fra en av ham brukt frem-
gangsmaate.

Saksøkeren kan, naar han selv er oppfinner, eller naar op-
finderens ret er overgaat til ham, fordre patentet overført paa
sit navn inden to maaneder, efter at patentet ved endelig dom
er frakjendt patenthaveren.

II. Om patentkravet og dets avgjørelse.

2 juli.
Nr. 4.

§ 18. Patentkravet skal omfatte og ledsages av:

- 1) et til styret stilet forlangende, hvori meddeles opfindelsens gjenstand og patentsøkerens navn, stilling og bopæl,
- 2) fremstilling av opfindelsen i to eksemplarer,
- 3) de til fremstillingens forstaaelse nødvendige tegninger i to eksemplarer, samt efter omstændighetene ogsaa modeller, prøver m. v.,
- 4) forsaavidt fuldmægtig er opgit, en av denne vedtat fuldmagt,
- 5) kr. 15,00 som avgift.

§ 19. Hvert patentkrav maa kun omfatte én opfindelses-gjenstand. Dette er dog ikke til hinder for, at forskjellige dele av samme gjenstand under et enkelt patent kan fordres vernet som særskilte opfindelser, naar de skal tjene samme tekniske formaal.

Fremstillingen skal være saa tydelig og fuldstændig, at andre sagkyndige efter den kan utføre og bruke opfindelsen. Den skal ende med en utvetydig paastand om, hvad patentsøkeren holder for sin opfindelse og kræver patent paa.

Saaavel paastanden som fremstillingen skal være avfattet i det norske sprog.

Tegningene skal være tydelige og holdbare og vise alle i fremstillingen omhandlede enkeltheter, hvilke i tekst og tegning skal være merket med overensstemmende bokstaver eller tal.

§ 20. Mangler ved patentkravet skal ikke være til hinder for, at dette regnes for at være indgit ved indleveringen, naar de i tide (§ 24) blir rettet.

§ 21. Indtil avgjørelse er truffet om patentkravets utlæggelse (§ 26), har patentsøkeren adgang til at foreta ændringer og tilføielser i fremstillingen av opfindelsen.

§ 22. Kommer ved rettelse av mangler (§ 20) eller ved ændringer (§ 21) det krævede patent til at omfatte noget væsentlig andet end den oprindelig fremstillede opfindelse, skal patentkravet ansees som indgit den dag, da ændringene blev meldt.

§ 23. Med det indkomne patentkrav forholdes av styret (første avdeling) overensstemmende med de derom gjældende forskrifter.

§ 24. Tilfredsstiller patentkravet ikke de for dette givne forskrifter, eller findes lovens vilkaar efter §§ 1 og 2 for, at patent kan gives, ikke at foreligge, underrettes patentsøkeren herom med tilføielse av grunde, hvorhos han opfordres til inden en passende frist at uttale sig og i tilfælde til at rette de opgivne mangler.

2 juli. § 25. Efter utløpet av denne frist og efter stedfundet
Nr. 4. granskning undergives patentkravet styrets avgjørelse.

Patentsøkeren kan fordre, at spørsmålet om, hvorvidt de om kravet givne forskrifter er fyldestgjort, undergives særskilt avgjørelse, saaledes at den videre prøvelse utstaar, indtil dette spørsmål endelig er avgjort.

§ 26. Tilfredsstiller patentkravet de givne forskrifter, og det efter stedfundet granskning ikke findes utelukket, at patent kan gives, træffes avgjørelse om, at kravet med bilag skal utlægges til almindelig eftersyn. I motsat fald avvises kravet.

Patentsøkeren underrettes om avgjørelsen.

Avgjøres det, at utlægning skal finde sted, skal patentsøkeren inden utlægningstidens utløp svare en avgift av kr. 25,00, som tilbakegives ham, hvis patent ikke utstedes.

Patentsøkeren kan fordre utlægningen utsat i et tidsrum av seks maaneder fra avgjørelsesdagen.

§ 27. Samtidig med patentkravets utlægning utstedes kundgjørelse herom med opplysning om patentkravets gjenstand, nummer og datum samt patentsøkerens navn.

Patentfremstillingen nyder, saalænge patentbrevet ikke er utstedt, vern efter lov om forfatterretten.

§ 28. I løpet av to maaneder efter den i forrige paragraf omhandlede kundgjørelse kan der hos styret nedlægges innsigelse mot, at der gives patent.

Innsigelse maa indgives skriftlig i to eksemplarer og indeholde opplysning om, hvad den grundes paa.

Den kan alene støttes til:

1. at patentkravets gjenstand ikke kan patenteres (§§ 1 og 2), eller
2. at patentsøkeren ikke efter forskriften i § 3 første led har ret til patent.

Denne sidste innsigelse kan alene gjøres gjældende av dem, som selv er oppfinner, eller den, til hvem hans ret er overgaaet eller av den, som godtgjør, at patentsøkeren uten hans samtykke har tat det væsentlige indhold av sit patentkrav fra hans fremstilling, tegninger, modeller, redskaper eller indretninger eller fra en av ham brukt fremgangsmaate.

Har den heromhandlede innsigelse ledet til, at patentkravet tages tilbake eller avvises, kan den, som har gjort innsigelsen, naar han selv er oppfinner, eller naar oppfinnerens ret er overgaaet til ham, indgi patentkrav paa oppfindelsen og fordre, at hans krav ansees som indgit samtidig med det tidligere patentkrav. Patentkravet maa være indgit inden to maaneder, efterat melding er tilstillet ham fra styret om, at det tidligere patentkrav er tat tilbake eller avvist.

§ 29. Der skal straks gives patentsøkeren melding om 2 juli. stedfundet indsigelse og tilstilles ham et eksemplar av denne Nr. 4. til avgivelse av uttalelse inden en passende frist.

§ 30. Efter forløpet av utlæggelsestiden eller tilendebringelsen av den yderligere granskning, som den fremkomne indsigelse maatte medføre, avgjør styret, om patentet skal gives.

§ 31. Patentsøkeren eller den, som har nedlagt indsigelse mot, at patentet gives, kan fordre enhver avgjørelse, som er gaat ham imot, undergit fornyet avgjørelse av styret (anden avdeling).

Forlangendet herom maa være indgit inden to maaneder fra den dag, melding om avgjørelsen blev tilstillet ham fra styret.

Herfor svares en avgift av kr. 20,00. Hvis denne ikke er indkommet inden fristens utløp, regnes forlangendet som ikke fremsat.

Av forlangendet med bilag skal følge mindst én gjenpart.

Styret gir straks enhver motpart melding om det fremsatte forlangende om fornyet avgjørelse og tilstiller ham dette med bilag i gjenpart, idet han samtidig opfordres til at uttale sig inden en fastsat frist. Derefter træffer styret forføining til sakens videre fremme til avgjørelse efter de derom gjældende forskrifter.

§ 32. Avgjørelse av styrets anden avdeling, hvorved patent negtes, er endelig.

§ 33. Naar det er endelig avgjort, at patent skal gives, lar styret den patenterte opfindelse indføre i patentregistret, utsteder offentlig kundgjørelse om, at patent er git, utfærdiger patentbrev for patenthaveren og lar patentfremstillingen trykke og offentliggjøre.

Blir efter den i § 27 omhandlede kundgjørelse patentkravet trukket tilbake eller patent negtet, utstedes kundgjørelse herom.

III. Om patentregistret.

§ 34. Patentregistret skal vise datum for patentkravets indgivelse, patentets gjenstand, datum og løpenummer samt patenthaverens og i tilfælde hans fuldmægtigs (jfr. § 14) navn og bopæl.

Naar et patent utløper, træder ut av kraft, kjendes helt eller delvis ugyldig eller frakjendes patenthaveren, indføres dette i registret og kundgjøres.

Efter forlangende av nogen vedkommende blir likeledes at indføre, at sak er indledet til ugyldigkjendelse eller frakjendelse, eller at en i saadan sak falden kjendelse er paa-anket.

- 2 juli. Endvidere indføres og kundgjøres ændringer med hensyn
 Nr. 4. til patenthaverens eller hans fuldmægtigs person likesom ogsaa enhver adgang til at bruke en andens patent, som nogen har faat, naar fornøden melding derom er indkommet til styret. Saalænge saadan ændring ikke er meldt, kan søksmaal vedkommende patentet reises mot den i registret indførte indehaver eller fuldmægtig, og meldinger fra styret rettes til disse.
- § 35. Enhver har ret til at la sig vise og faa stadfæstet utskrift av registret og av patentkrav med bilag vedkommende et tilstaat patent.

IV. Om patentindgrep, rettergangsfrskrifter m. v.

§ 36. I patentindgrep gjør den sig skyldig, som i strid med nærværende lov i nærings- eller driftsoiemed har utøvet opfindelsen (jfr. § 5), efterat han var blit vidende om, at patentkrav er indgit, eller efter at den i § 27 omhandlede kundgjørelse har fundet sted.

Retsforfølgning for indgrep kan ikke indledes, førend patent er git paa opfindelsen.

§ 37. Den, som forsætlig har gjort sig skyldig i patentindgrep, straffes med bøter eller fængsel indtil 3 maaneder.

Offentlig paatale finder alene sted efter fornærmedes forlangende.

§ 38. Den, som har gjort patentindgrep, pligter altid at lægge fra sig til fordel for den forurettede, hvad han skjønnes derved at ha indvundet, selv om han har handlet i god tro.

Er indgrepet skedd forsætlig eller uagtsomt, pligter den skyldige at tilsvare den forurettede enhver ved indgrepet forvoldt skade.

§ 39. Retten kan i saker, som gjælder patentindgrep, naar den forurettede forlanger det, fastsætte, at de gjenstande, hvorigjennem indgrepet paastaaes at ha fundet sted, skal tages i forvaring ved rettens foranstaltning eller forsynes med rettens segl, indtil endelig dom er faldt i saken.

Denne forskrift kan gjøres avhengig av, at der stilles en av retten godtat sikkerhet for det tap, den anden part, hvis han frifindes, maatte ha lidt ved at ha været fratat raadigheten over gjenstandene.

§ 40. Den, som har gjort patentindgrep, er pliktig til, naar den forurettede forlanger det, at ændre de gjenstande, hvorved indgrepet har fundet sted, saaledes at patentretten ikke længer krænkes. Dersom saadan ændring ikke kan foretages, kan gjenstandene forlanges inddraget.

Dog kan vedkommende avverge gjenstandenes ændring eller inddragning ved for egen regning at la dem ta i forvaring eller forsegle av det offentlige indtil vernets ophør.

De inddragne gjenstande kan efter avtale med den dom- 2 juli.
fældte og den forurettede overlates denne sidste til avgang i Nr. 4.
ham tilkommende vederlags- eller fralæggeskrav (§ 38).

Forskriftene i foregaaende og nærværende paragraf gjælder ogsaa redskaper, som udelukkende er til bruk ved patentindgrepet.

§ 41. Ved avgjørelsen av borgerlige retskrav paa grund av indgrep i en patentvernet fremgangsmaate til fremstilling av et nyt stof, holdes ethvert stof av lignende beskaffenhet for at være fremstillet efter den vernede fremgangsmaate, saalænge ikke andet er godtgjort.

§ 42. Søksmaal efter denne lovs §§ 9 tredje led, 16 og 17 hører under Kristiania byret. Varslet er 4 uker uten hensyn til indstevntes bopæl. Styret skal varsles ved dets chef.

§ 43. Bygger den, som i borgerlig sak er stevnt for patentindgrep, paastand om frifindelse derpaa, at patentet er helt eller delvis ugyldig (§ 16), eller at han har ret til at fordre patentet frakjendt patenthaveren (§ 17), skal vedkommende domstol, naar han forlanger det, i tilfælde gi ham saa lang henstand, at han kan faa tid til at opnaa avgjørelse om patentets ugyldigkjendelse eller frakjendelse. (Jfr. §§ 42 og 16, sidste led).

§ 44. Under saker vedkommende patentrettigheter eller indgrep i disse kan vedkommende domstol fastsætte, at offentligheten av hensyn til en parts eller et vidnes drifts- eller forretningshemmelighet skal utelukkes fra forhandlingen eller nogen del av denne.

V. Forskjellige forskrifter.

§ 45. Kongen kan under forutsætning av gjensidighet slutte overenskomst med fremmede stater, hvorefter de, som i saadanne stater paa foreskrevet maate har indgit krav om patent paa en opfindelse, inden en viss tid efter sit først indgivne krav i noget av de til overenskomsten hørende land skal kunne indgi patentkrav her i riket, uten at mellemkommende omstændigheter skal hindre, at patentet gives.

§ 46. Den, som paa en national eller international utstilling her i riket har utstillet en opfindelses gjenstand, skal inden seks maaneder fra utstillingens aapning kunne indgi krav om patent paa opfindelsen, uten at omstændigheter, som maatte være tilkommet, efterat opfindelsens gjenstand var stillet til skue paa utstillingen, skal være til hinder for, at patentet gives.

Under forutsætning av gjensidighet kan Kongen slutte overenskomst med fremmede stater, hvorefter lignende forskrift skal kunne gjøres gjældende for internationale utstillinger i disse.

2 juli. § 47. For ændringer og tilføjelser i fremstillingen av
 Nr. 4. opfindelsen (§ 21), for tilførsler i registret overensstemmende
 med forskriften i § 34, 4de led, samt for stadfæstede utskrif-
 ter og gjenparter svares en avgift, hvis størrelse fastsættes av
 Kongen.

§ 48. De nærmere forskrifter, som fornødiges for denne
 lovs gjennomførelse og virksomhet, gives av Kongen

§ 49. Nærværende lov træder i kraft den 1 januar
 1911.

Den gjælder, forsaavidt vedkommer vilkaarene for patent-
 retten og dennes indhold, ikke patenter, som tidligere er utfær-
 diget, eller hvorom krav tidligere er indgit, medmindre ved-
 kommende patenthaver eller patent søker har fremsat skriftlig
 forlangende herom til styret inden et aar fra denne lovs ikraft-
 træden.

Dog blir ogsaa i dette tilfælde den ældre lov gjældende
 for spørgsmaalet om, hvorvidt patent skal gives, eller hvorvidt
 patentet er ugyldig (jfr. den ældre lovs § 26 jfr. § 31) eller
 ved nævnte forlangendes avgivelse var forspildt (jfr. den ældre
 lovs §§ 27 og 31).

Med iagttagelse av, hvad her er fastsat, ophæves lov om
 patenter av 16 juni 1885 med tillægslov av 29 mars 1902,
 samtidig med at nærværende lov træder i kraft.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar
 og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 2 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

LOV

2 juli.
 Nr. 5.

om varemerker og om utilbørlige varekjendetegn og
 forretningsnavn.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni
 1910 saalydende:

I. Om registrering av varemerker.

a. Vilkaar og indhold.

§ 1. Enhver, som driver fabrik, haandverksvirksomhet,
 jordbruk, bergverk, handel eller anden næring, kan ved regi-

strering overensstemmende med nærværende lovs forskrifter 2 juli.
opnaa eneret til at bruke særlige varemerker i sin virksomhet. Nr. 5.

Merket indsendes til Styret for det Industrielle Retsvern med krav om dets registrering for visse varer eller vareklasser. Jfr. §§ 11, 1, c og 33.

§ 2. Merket maa være egnet til i den almindelige omsætning at adskille den sökendes varer fra andres.

Merket maa ikke udelukkende gi uttryk for varens fremstillingsmaate, tiden og stedet for dens tilvirkning, dens art, dens bruk, indhold eller sammensætning, dens pris, mængde eller vektforhold.

Det maa ikke

- a) stride mot lov eller være egnet til at vække forargelse,
- b) indeholde noget, som aabenbart ikke motsvarer de virkelige forhold og derhos er egnet til at føre bak lyset,
- c) indeholde offentlige vaaben eller merker.

§ 3. Merket maa ikke registreres, hvis samme merke for varer av samme eller lignende slags allerede i henhold til gyldig registrering nyder vern. Ved »samme merke« forstaaes i nærværende lov ogsaa et merke, som er saa likt et andet, at det er egnet til i den almindelige omsætning at fremkalde forveksling med dette.

Er et registrert merkes vern bortfalt, kan samme merke ikke kræves registrert av nogen anden for varer av samme eller lignende slags før to aar derefter.

§ 4. Merket registreres for et tidsrum av ti aar, som gjælder fra indsendelsen av kravet derom.

Registreringen kan fornyes for ti aar ad gangen, regnet fra utgangen av den løpende termin.

§ 5. Det ved registrering opnaadde vern medfører den virkning, at ingen anden end merke-indehaveren kan sætte samme merke paa varer av samme eller lignende slags, som haves eller skal holdes tilfals, likesaa litt som paa disses indpakning (emballage), eller paa kundgjørelser, skilter, prislistes, forretningsbrev, anbefalinger, regninger o. l. og heller ikke falholde eller forhandle saaledes merkede varer.

Dette vern er ikke til hinder for, at enhver kan bruke sit navn eller sit firma som merke for sine varer.

§ 6. Retten til et ved registrering vernet merke kan alene overdrages i forbindelse med den virksomhet, i hvilken det brukes.

Ved virksomhetens overdragelse gaar retten til merket over til den nye eier, medmindre anderledes er avtalt.

§ 7. Den, som ikke har fast bopæl i Norge, kan alene indgi krav om registrering og gjøre de av merkets registrering flytende rettigheter gjældende, naar han har en her i riket

2 juli. boende, for styret opgit fuldmægtig, som skal repræsentere ham
Nr. 5. i alt varemerket vedkommende, og som i borgerlige saker kan
stevnes paa hans vegne.

§ 8. Vernet ophører, naar forlangende om fornyelse ikke
er indsendt inden utgangen av den løpende termin (jfr. dog
§ 12, 2den passus), eller naar merke-indehaveren forlanger mer-
ket utslettet av registret.

§ 9. Registreringen kan ved dom kjendes ugyldig, for-
saavidt vilkaarene for varemerke-ynet efter forskriftene i §§
1, 2 og 3, jfr. ogsaa § 30,2 b og § 31, ikke foreligger.

Søksmaal kan reises av enhver, som deri har interesse,
forsaavidt vedkommer søksmaal efter §§ 1 og 2 ogsaa av styret.

Naar saavel merke-indehaveren som den, der angriper hans
merke, derom er enig kan spørsmålet om registreringens gyl-
dighet forlanges endelig avgjort av styrets anden afdeling.
Herfor svares en avgift av kr. 30,00.

Styrets anden afdeling kan, naar den finder, at vilkaarene
for varemerke-vern aabenbart ikke har været eller længer er
tilstede, træffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, naar
merke-indehaveren ikke nedlægger indsigelse derimot. Saadan
indsigelse maa være indkommet senest inden tre maaneder,
efterat styret har sendt ham melding om, at det agter at træffe
avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, med oplysning om
grunden hertil.

§ 10. Et registrert merke kan ved dom frakjendes dets
indehaver:

a) naar samme merke allerede før indsendelsen av krav om
registrering var kjendt inden vedkommende omsætnings-
kreds som en anden forretnings særlige merke for varer
av samme eller lignende slags, jfr. § 23,

b) hvis merke-indehaveren ved indsendelsen av krav om regi-
strering var vidende om, at samme merke, forinden han
indsendte kravet eller tok merket i bruk, allerede var tat
i bruk av en anden for varer av samme eller lignende slags.

Søksmaal til frakjendelse maa indledes av den forure-
tede inden to aar fra registreringsdagen.

Han kan, naar merket er blit frakjendt dets indehaver,
indgi krav om dets registrering uten hensyn til forskriften i §
3, sidste punktum.

b. Om kravet paa varemerke-vern og dets avgjørelse.

§ 11. Kravet skal omfatte og ledsages av:

1. en til styret stilet skrivelse med opgave om:

a) den sökendes navn eller firma og bopæl,

b) den virksomhet, i hvilken varemerket skal brukes,

c) de varer eller vareklasser, for hvilke registrering ønskes,

2. en avbildning av merket av høist 6,5 cm. i høide og bredde, 2 juli.
forsaavidt vedkommer ordmerker, og 10 cm., forsaavidt ved- Nr. 5.
kommer andre merker, samt forsaavidt paakrævet en for-
klaring av merket,
3. forsaavidt fuldmægtig er opgit, en av denne vedtat fuld-
magt,
4. kr. 30,00 som avgift for registrering og kundgjørelse.
Blir merket at registrere i mer end én klasse, svares for
hver yderligere klasse en tillægsavgift av kr. 10,00.

For hver klasse, for hvilken den sökende har krævet,
men ikke opnaadd registrering, tilbakegives ham kr. 10,00.

Før registrering kan finde sted, maa den sökende ogsaa
ha indsendt til styret en til merkets trykning tjenlig type
(kliché) og ti avtryk av merket av størrelse som under post 2
nævnt.

§ 12. Krav om fornyelse skal omfatte, hvad der er fore-
skrevet i foregaaende paragrafs post 1 og 2, og være ledsaget
av en avgift av kr. 10,00 for hver klasse, inden hvilken for-
nyelse ønskes.

Mot tillæg i avgiften av i det hele kr. 5,00 kan fornyelses-
kravet indgives indtil tre maaneder efter utgangen av den
løpende termin.

Er kravet ikke indkommet ved utgangen av den løpende
termin, varsler styret merkets indehaver; undlatelse herav med-
fører dog intet ansvar.

§ 13. Mangler ved kravet skal ikke være til hinder
for, at det regnes for at være indgit ved indsendelsen, naar
manglene i tide (§ 15) blir rettet.

Dog regnes kravet ikke som indgit, saalænge avbildningen
av merket ikke er indsendt.

§ 14. Med det indkomne krav forholdes av styret (første
avdeling) overensstemmende med de derom gjældende forskrifter.

§ 15. Tilfredsstiller kravet ikke de for samme givne for-
skrifter, eller findes vilkaarene for vern efter §§ 1, 2 og 3
ikke at foreligge, underrettes den sökende herom med tilføielse
av grunde, hvorhos han opfordres til inden en passende frist
at uttale sig og i tilfælde at rette de opgivne mangler.

§ 16. Efter utløpet av denne frist undergives kravet sty-
rets avgjørelse.

§ 17. Den sökende kan forlange en stedfundet negtelse
av registrering undergit fornyet avgjørelse av styret (anden
avdeling).

Forlangendet herom maa være indgit inden to maaneder
fra den dag, melding om avgjørelsen blev tilstillet ham fra
styret.

2 juli. Herfor svares en avgift av kr. 20,00. Hvis denne ikke
Nr. 5. er indkommet inden fristens udløb, regnes forlangendet som
ikke fremsat.

§ 18. Avgjørelse av styrets anden afdeling, hvorved registrering negtes, er endelig.

§ 19. Er avgjørelse truffet om registrering, lar styret varemerket indføre i varemerke-registret, utsteder offentlig kundgjørelse om registreringen i den offentlige kundgjørelsestidende og i den i lov om styret omhandlede tidende samt utfærdiger registreringsbrev indeholdende vidnesbyrd om registreringen til den sökende.

Ved registreringen fornyelse utfærdiges paa samme maate kundgjørelse og brev.

c. Om varemerke-registret.

§ 20. Varemerke-registret skal vise det tidspunkt, da krav om varemerke-vern indløp, kravets gjenstand, samt den sökendes og i tilfælde hans fuldmægtigs navn og bopæl.

Naar vernet for et varemerke ophører, eller registreringen kjendes eller avgjøres at være ugyldig eller frakjendes indehaveren, indføres dette i registret og kundgjøres.

Likeledes indføres og kundgjøres ændringer med hensyn til indehaverens eller hans fuldmægtigs person, naar fornøden meddelelse derom er indkommet til styret.

Saalænge saadan ændring ikke er meldt, kan søksmaal vedkommende varemerket reises mot den i registret indførte indehaver eller fuldmægtig og meldinger fra styret rettes til disse.

§ 21. Enhver har ret til at la sig vise og faa stadfæstet utskrift av registret og varemerke-kravet med bilag vedkommende registrert varemerke. Dog skal selve de registrerte avbildninger ikke kunne forlanges gjengit.

II. Om indgrep i varemerke-retten og om utilbørlige varekjendetegn og forretningsnavn.

§ 22. Den, som paa varer, som holdes eller skal holdes tilfals, deres indpakning eller de i § 5 iøvrig omhandlede gjenstande uhjemlet sætter:

- a. en andens for varer av samme eller lignende slags ved registrering vernede varemerke,
 - b. en andens navn eller firma eller
 - c. noget, som er egnet til i den almindelige omsætning at fremkalde forveksling i disse henseender,
- eller som uhjemlet falholder eller forhandler saaledes merkede

varer, kan efter søksmaal fra den forurettedes side frakjendes retten dertil. 2 juli.
Nr. 5.

Har han været vidende om den andens bedre ret, straffes han med bøter eller fængsel indtil 3 maaneder. Saavel i dette tilfælde, som hvis han ved sit forhold har gjort sig skyldig i uagtsomhet, pligter han at tilsvare den forvoldte skade. Offentlig paatale finder alene sted efter den fornærmedes forlangende.

§ 23. Varer, som holdes eller skal holdes tilfals, deres indpakning eller de i § 5 iøvrig omhandlede gjenstande maa ikke uhjemlet gives merke eller utstyr, som inden vedkommende omsætningskreds er kjendt som en anden forretnings særlige kjendetegn for varer av samme eller lignende slags, likesaa litt som saaledes merkede eller utstyrte varer maa falholdes eller forhandles, saafremt derved fremkaldes fare for forveksling med hensyn til den forretning, hvorfra varene hitrører.

Den, som handler herimot, kan efter søksmaal fra den fornærmedes side frakjendes retten til at bruke merket eller kjendetegnet eller falholde varen.

Har han været vidende om den andens bedre ret, straffes han med bøter og pligter at tilsvare forvoldt skade. Offentlig paatale finder alene sted efter den fornærmedes forlangende.

§ 24. Den, som paa varer, som holdes eller skal holdes tilfals, paa deres indpakning eller paa de i § 5 iøvrig omhandlede gjenstande sætter sit navn eller sit firma paa en saadan maate, at det blir egnet til at fremkalde forveksling med et vare-kjendetegn, som en anden retmæssig bruker for varer av samme eller lignende slags, eller som falholder eller forhandler saaledes merkede varer, kan efter søksmaal fra den forurettedes side frakjendes retten hertil.

Har det været hans hensigt at fremkalde saadan forveksling som nævnt, straffes han med bøter og pligter at tilsvare forvoldt skade. Offentlig paatale finder alene sted efter den fornærmedes forlangende.

§ 25. Paa varer, som holdes eller skal holdes tilfals, deres indpakning eller de i § 5 iøvrig omhandlede gjenstande maa der ikke sættes uriktig opgivende av stedet for varens oprindelse eller opgives noget, som er egnet til i saa henseende at fremkalde forveksling, likesaa litt som saaledes merkede varer maa falholdes eller forhandles.

Den, som handler herimot, kan tilpligtes at avholde sig fra at bruke det urigtige opgivende ved varens falholdelse.

Har han brukt det urigtige opgivende mot bedre vidende, kan han tilpligtes at tilsvare forvoldt skade.

Har han hat til hensigt at føre bak lyset med hensyn til varens art, indhold, sammensætning eller dens værdi, straffes han derhos med bøter.

2 juli. Under nærværende forskrift indgaar ikke saadanne steds-
Nr. 5. opgivender, som ifølge handelssedvane tilsigter at opgi varenes
art, men ikke deres oprindelse.

Kongen kan dog i henhold til overenskomst med fremmed
stat fastsætte, at indførsel her til riket av varer med saadanne
opgivender som i foregaaende led omhandlet, ikke skal være
tillatt, medmindre varene er ledsaget av fyldestgørende oplys-
ninger om, at de er egne varer, hithørende fra vedkommende
land eller landsdel. Paa samme maate kan Kongen forbyde
falldelse og salg her i riket av varer under saadanne opgi-
vender som nævnt, medmindre varene er egne og hithørende
fra vedkommende land eller landsdel.

Overtrædelse av de i henhold til foregaaende led utfær-
digede forbud straffes med bøter.

§ 26. Den, som gir sin virksomhet eller sit forretnings-
foretagende et saadant navn, at det er egnet til at fremkalde
forveksling med et navn, som en anden retmæssig allerede
bruger for sin virksomhet eller for sit forretningsforetagende
av samme eller lignende slags, kan efter søksmaal fra den for-
urettedes side frakjendes retten hertil.

Har det været hans hensigt at fremkalde saadan forveks-
ling, straffes han med bøter og pligter at tilsvare forvoldt skade.
Offentlig paatale finder alene sted efter fornærmedes forlangende.

§ 27. Den, som har brukt vare- eller forretningskjende-
tegn i strid med nærværende lov, er pliktig til paa den for-
urettedes forlangende at ændre eller bortta kjendetegnet. Hvis
borttagelse eller ændring ikke kan ske, kan de gjenstande, hvor-
paa det findes, forlanges inddraget.

De inddragne gjenstande kan efter avtale mellem den dom-
fældte og den forurettede overlates denne sidste til avgang i
ham tilkommende vederlag.

§ 28. Søksmaal efter denne lovs § 9 hører under Kri-
stiania byret. Varslet er fire uker uten hensyn til indstevntes
bopæl. Styret skal varsles ved dets chef.

§ 29. Bygger den, som i borgerlig sak er stevnt for
varemerke-indgrep, paastand om frifindelse derpaa, at registre-
ringen er ugyldig, skal vedkommende domstol i tilfælde paa
forlangende gi ham saa lang henstand, at han kan faa tid til
at opnaa avgjørelse om registreringens ugyldighet.

III. Forskjellige forskrifter.

§ 30. Krav paa vern efter nærværende lov tilkommer
alene dem, som her i riket driver saadan virksomhet som i
§ 1 nævnt.

Dog kan Kongen under forutsætning av gjensidighet slutte overenskomst med fremmede stater, hvorefter dette vern ogsaa skal bli dem til del, som utenfor riket driver saadan virksomhet. 2 juli. Nr. 5.

I dette tilfælde gjælder for de varemerker, som registreres, følgende:

1. Krav maa indgives her i riket paa foreskrevet maate, hvorhos kravet for at være gyldig maa ledsages av fyldestgjørende oplysning om, at merket paa foreskrevet maate er krævet vernet i den fremmede stat. Varemerket vernes ikke i videre omfang eller for længere tid end i den fremmede stat.
2. Under forutsætning av tilsvarende ret for norske varemerker kan det fastsættes:
 - a) At merket her skal registreres og vernes saaledes, som det i den fremmede stat er gyldig og registrert, forsaavidt det ikke strider mot moralen eller den offentlige orden, og
 - b) at de, som i vedkommende fremmede stater paa foreskrevet maate har indsendt krav om et merkes registrering, inden en viss tid efter sit først indgivne krav i noget av de til overenskomsten hørende land skal kunne indgi krav om merkets registrering her i riket, uten at mellemkommende omstændigheter skal hindre virkningen av det her indgivne krav.

§ 31. Den, som paa en national eller international utstilling her i riket utstiller varer, som er paasat et varemerke, skal inden seks maaneder fra utstillingens aapning kunne indgi krav om dettes registrering, uten at kravets virkning hindres ved omstændigheter, som maatte være tilkommet, efterat varerne var stillet til skue paa utstillingen.

Under forutsætning av gjensidighet kan Kongen slutte overenskomst med fremmede stater, hvorefter lignende forskrift skal kunne gjøres gjældende for internationale utstillinger i disse.

§ 32. For tilførsler i registret overensstemmende med forskriften i § 20, 3dje led, samt for stadfæstede utskrifter og gjenparter svares en avgift, hvis størrelse fastsættes af Kongen.

§ 33. De nærmere forskrifter, som fornødiges med hensyn til fastsettelse av vareklasser og forøvrig for denne lovs gjennemførelse og virksomhet, gives av Kongen.

§ 34. Nærværende lov træder i kraft den 1 januar 1911. Fra samme tid ophæves lovene om beskyttelse for varemerker av 26 mai 1884 og 31 mai 1900.

Dog skal varemerke, som er registrert for nærværende lovs ikrafttræden, ikke kunne kjendes ugyldig eller frakjendes

2 juli. indehaveren, hvis det tilfredsstiller den ældre lovgivnings for-
Nr. 5. dringer.

Et registrert merke, som er gyldig efter den ældre lov-
givning, kan fornyes uten hinder av nærværende lovs forskrifter
om varemerkets gyldighet.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og
bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 2 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

2 juli.
Nr. 6.

Lov

om mønstre.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni
1910 saalydende:

I. Om mønstervernets indhold og vilkaarene for dets opnaaelse m. v.

§ 1. Som mønstre vernes efter denne lov nye forbilleder
for industrielle gjenstandes ydre form eller utstyr.

For at opnaa vern maa krav derom overensstemmende
med denne lovs forskrifter indgives til Styret for det Industri-
elle Retsvern.

Naar saadant krav er indgit, blir forbilledets vern som
mønster alene at avgjøre efter nærværende lov, selv om der
forøvrig tilkommer forbilledet vern efter lovgivningen om for-
fatterret og kunstnerret.

§ 2. Mønstret regnes ikke for nyt, hvis det før kravets
indgivelse er blit alment tilgjengelig, eller hvis det er saa
likt et andet alment tilgjengelig forbillede, at det trods forskjell
i enkeltheter i forhold til dette ikke fremtræder som en selv-
stændig frembringelse.

§ 3. Retten til vern tilkommer den, som har frembragt
mønstret, eller den, til hvem hans ret er overgaaet.

Retten til at kræve et mønster indført i mønsterregistret
kan ikke nogen fordringshaver skaffe sig ved nogen art av
retsforfølgning mot den, som har frembragt mønstret.

§ 4. Krav om et mønsters registrering gir, indtil andet 2 juli.
godtgjøres, formodning om, at mønstret er nyt og frembragt Nr. 6.
av den, som indgir kravet.

§ 5. Mønstrets registrering medfører den virkning, at
ingen uten samtykke av den, som indehar mønsterretten, i
nærings- eller driftsøiemed maa bruke mønstret som forbillede
ved tilvirkning av industrielle gjenstande eller indføre eller
falholde saaledes eftergjorte gjenstande.

§ 6. Vernets længste varighet er 15 aar regnet fra ind-
givelsen av kravet.

Ved denne kan vernet forlanges tilstaat for et eller flere
treaarige tidsrum; engang opnaadd vern kan forlænges for et
eller flere treaarige tidsrum ad gangen indtil utløpet av oven-
nævnte 15 aar.

§ 7. For registrering betales følgende avgift: for det
første treaarige tidsrum kr. 3,00, for det andet kr. 4,00, for
det tredje kr. 6,00, for det fjerde kr. 8,00 og for det femte
kr. 10,00. Ved forlængelse av det treaarige vern kan avgiften
eftersendes i løpet av tre maaneder fra det tidligere tidsrums
utløp mot et tillæg av kr. 1,00; avgiften er at anse som ind-
kommet i rette tid, hvis den inden denne tid er indlevert til
en indenriks postanstalt til forsendelse til styret. Er avgiften
for et følgende tidsrum ikke inkommet ved utløpet av det
tidligere, varsler styret mønstrets indehaver; undlatelse herav
medfører dog intet ansvar.

§ 8. Frivillig overdragelse, helt eller delvis, av mønster-
retten har ingen retsvirkning overfor godtroende tredjemand,
førend den er meldt til registrering (jfr. § 23).

Det samme gjælder en tilstaat ret til at bruke mønstret
(licens).

§ 9. Den, som ikke har fast bopæl i Norge, kan alene
indgi krav om registrering av mønster og gjøre de av vernet
flytende rettigheter gjældende, naar han har en her i riket
boende, for styret opgit fuldmægtig, som skal representere
ham i alt mønsterretten vedkommende, og som i borgerlige
saker kan stevnes paa hans vegne.

§ 10. Vernet ophører, naar mønstrets indehaver indfører
eller tillater indført gjenstande, som i fremmed stat er arbeidet
efter mønstret.

Vernet kan i saa fald ved dom ophæves. Søksmaal kan
reises av enhver, som deri har interesse.

Under forutsætning av gjensidighet kan Kongen med
fremmed stat slutte overenskomst om, at denne forskrift ikke
skal gjælde.

§ 11. Registreringen er i følgende tilfælde uten rets-
virkning:

- 2 juli. 1. hvis vilkaarene for opnaaelse av mønstervernet efter for-
 Nr. 6. skriftene i §§ 1 og 2 ikke foreligger,
 2. hvis mønstret allerede er vernet for nogen, som tidligere
 har indgit krav om mønstervern, eller for nogen, som er
 at regne like med den, som har gjort dette (jfr. §§ 32
 og 33),
 3. hvis mønstret strider mot lov eller er egnet til at vække
 forargelse.

Registreringen kan i disse tilfælde ved dom kjendes ugyldig. Søsmaal kan reises av styret og forøvrig av enhver, som deri har interesse.

Naar saavel mønstrets indehaver som den, der angriper hans mønsterret, derom er enige, kan spørsmålet om registreringens gyldighet forlanges endelig avgjort av styrets anden avdeling. Herfor svares en avgift av kr. 30,00. Styrets anden avdeling kan derhos, naar den finder, at registreringen aabenbart er uten retsvirkning, træffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, naar mønstrets indehaver ikke nedlægger innsigelse derimot. Saadan innsigelse maa være indkommet senest inden tre maaneder, efterat styret har sendt ham melding om, at det agter at træffe avgjørelse om, at registreringen er ugyldig, med opplysning om grunden dertil.

§ 12. Et registrert mønster kan ved dom frakjendes dets indehaver, naar det godtgjøres, at han efter forskriften i § 3 ikke har ret til vernet.

Søsmaal til frakjendelse kan reises av den, som selv har frembragt mønstret, eller av den, til hvem hans ret er overgaaet, eller som godtgjør, at mønstret uten hans samtykke er tat fra ham tilhørende avbildninger eller gjenstande. Styret kan ogsaa reise saadant søksmaal.

Saksøkeren kan, naar han selv har frembragt mønstret, eller frembringerens ret er overgaaet til ham, forlange mønstret overført paa sit navn inden to maaneder, efter at mønstret ved endelig dom er frakjendt indehaveren.

Like over for den, som kan reise søksmaal efter denne paragrafs 2det punktum, medfører mønstrets registrering ikke den i § 5 nævnte retsvirkning.

II. Om kravet paa mønstervern og dets avgjørelse m. v.

§ 13. Kravet skal omfatte og ledsages av:

1. en til styret stilet skrivelse med oppivelse av den søkendes navn, stilling og bopæl;
2. et eksemplar eller en nøiagtig avbildning av mønstret, som ikke maa veie over 10 kg. eller paa nogen kant være længer end 40 cm.;

3. forsaavidt fuldmægtig er opgit, en av denne vedtat fuld- 2 juli.
magt; Nr. 6.

4. den i § 7 omhandlede avgift for den forlangte vernetid.

§ 14. Mønstret eller avbildningen kan indgives aapent eller i forsegllet indpakning.

Et aar efter kravets indgivelse blir forsegllet mønster, forsaavidt vern fremdeles skal finde sted, at aapne av registreringsmyndigheten. Den, som indehar mønsterretten, kan ogsaa naarsomhelst tidligere fordre, at hans mønster overgaar fra forsegllet til aapent.

§ 15. Mangler ved kravet skal ikke være til hinder for, at det regnes for at være indgit ved indsendelsen, naar manglene i tide (§ 17) blir rettet.

Dog regnes kravet ikke for indgit, saalænge der ikke er indsendt noget eksemplar eller nogen avbildning av mønstret.

§ 16. Med det indkomne krav forholdes av styret (første avdeling) overensstemmende med de derom gjældende forskrifter.

§ 17. Tilfredsstiller kravet ikke de for samme givne forskrifter, eller findes et mønster at stride mot lov eller være egnet til at vække forargelse, underrettes den sökende herom med tilføielse av grunde, hvorhos han opfordres til inden en passende frist at uttale sig og i tilfælde at rette de opgivne mangler.

§ 18. Efter utløpet av denne frist undergives kravet styrets avgjørelse.

Ethvert paa foreskrevet maate indgit krav paa mønstervern indføres i mønsterregistret, og registreringsbrev indeholdende vidnesbyrd herom utfærdiges, medmindre mønstret findes at stride mot lov eller at være egnet til at vække forargelse.

Har prøvelse i denne henseende ikke kunnet foregaa ved kravets indgivelse, fordi mønstret er indlevert under segl, foretages den, saasnart mønstret overgaar til aapent (§ 14). Findes mønstret da at stride mot lov eller at være egnet til at vække forargelse, gives dets indehaver en passende frist til at uttale sig, hvorefter styret træffer avgjørelse om, hvorvidt mønstret skal slettes av registret.

§ 19. Den sökende kan forlange en stedfundet negtelse av registrering eller utslettelse av registret (§ 18) undergit fornyet avgjørelse av styret (anden avdeling).

Forlangendet herom maa være indgit inden 2 maaneder fra den dag, melding om avgjørelsen blev ham tilstillet fra styret.

Herfor svares en avgift av kr. 10,00. Hvis denne ikke er indkommet inden fristens utløp, regnes forlangendet som ikke fremsat.

2 juli. § 20. Avgjørelse av styrets anden afdeling, hvorved
Nr. 6. registrering negtes eller en stedfundet registrering i henhold
til § 18 slettes, er endelig.

§ 21. De indleverte mønstre forblir hos styret i to aar
efter vernets ophør.

Hvis den, som har ret til mønstrene, ikke forlanger dem
utlevert inden et aar derefter, blir de enten at tilintetgjøre
eller at oversende den offentlige indretning, som Kongen fast-
sætter.

§ 22. Det eksemplar eller den avbildning av et registrert
mønster, som er indlevert, skal paa forlangende av nogen dom-
stol utlaanes denne. Er det forseglet, aapnes det før utleve-
ringen av styret og skal efter at være brukt igjen forsegles
av dette.

III. Om mønsterregistret.

§ 23. Mønsterregistret skal vise det tidspunkt, da kravet
om mønstervern indløp, kravets gjenstand samt den søkendes
og i tilfælde hans fuldmægtigs navn og bopæl.

Naar vernet utløper, ophæves, kjendes ugyldig eller fra-
kjendes indehaveren, indføres dette i registret.

Paa forlangende av nogen vedkommende blir likeledes at
indføre, at sak er indledet til ophævelse, ugyldigkjendelse eller
frakjendelse, eller at en i saadan sak falden kjendelse er
paa-anket.

Endvidere indføres ændringer med hensyn til indehaverens
eller hans fuldmægtigs person samt enhver av nogen anden
opnaadd adgang til at bruke mønstret, naar fornøden meddelelse
derom er indkommet til styret. Saalænge saadan ændring ikke
er meldt, kan søksmaal vedkommende mønstret reises mot den
i registret indførte indehaver eller fuldmægtig og meldinger fra
styret rettes til disse.

§ 24. Enhver har ret til at la sig vise og faa stadfæstet
utskrift av registret og mønsterkravet med bilag vedkommende
registrert mønster. Dog skal selve de registrerte mønstre eller
avbildninger ikke kunne forlanges gjengitt.

IV. Om mønsterindgrep, rettergangsforskrifter m. v.

§ 25. Den, som i strid med nærværende lov i nærings-
eller driftsøiemed:

- 1) bruker et registrert mønster som forbillede ved tilvirkning
av industrielle gjenstande eller
- 2) falholder eller indfører saaledes eftergjorte gjenstande,
gjør sig skyldig i mønsterindgrep.

Har han handlet forsætlig, straffes han med bøter.

2 juli.

Saa vel i dette tilfælde som, hvis han i sit forhold har gjort sig skyldig i uagtsomhet, pligter han at tilsvare den forvoldte skade. Nr. 6.

Offentlig paatale finder alene sted efter den fornærmedes forlangende.

§ 26. Retten kan i saker, som gjælder mønsterindgrep, naar den forurettede forlanger det, fastsætte, at de gjenstande, hvorved indgrepet paastaas at ha fundet sted, skal tages i forvaring ved rettens foranstaltning eller forsynes med rettens segl, indtil endelig dom er faldt i saken.

Denne forskrift kan gjøres avhængig av, at der stilles en av retten godtat sikkerhet for det tap, den anden part, hvis han frifindes, maatte ha lidt ved at ha været fratat raadigheten over gjenstandene.

§ 27. Den, som har gjort mønsterindgrep, er pliktig til paa den forurettedes forlangende at ændre de gjenstande, hvorved indgrepet har fundet sted, saaledes at mønsterretten ikke lenger krænkes. Dersom saadan ændring ikke kan foretages, kan gjenstandene forlanges inddraget.

Dog kan vedkommende avverge gjenstandenes ændring eller inddragning ved for egen regning at la dem ta i forvaring eller forsegle av det offentlige indtil vernets ophør.

De indtagne gjenstande kan efter avtale mellem den domfældte og den forurettede overlates sidstnævnte til avgang i ham tilkommende vederlag.

Forskriftene i foregaaende og nærværende paragraf gjælder ogsaa redskaper, som udelukkende er til bruk ved mønsterindgrepet.

§ 28. Ved optagelse av avbildninger av andres registrerte mønstre i et skriftverk skal det oplyses, at mønstret er registrert. Undlatelse herav straffes med bøter. Offentlig paatale finder ikke sted.

§ 29. Søksmaal efter denne lovs §§ 10, 11 og 12 hører under Kristiania byret. Varslet er fire uker uten hensyn til indstevntes bopæl. Styret skal varsles ved dets chef.

§ 30. Bygger den, som i borgerlig sak er stevnet for mønsterindgrep, paastand om frifindelse derpaa, at vernet er ophørt (§ 10), eller at registreringen er uten retsvirkning (§ 11), eller at den overfor ham ikke medfører den i § 5 nævnte retsvirkning (§ 12), skal vedkommende domstol, naar han forlanger det, i tilfælde gi ham saa lang henstand, at han kan faa tid til at opnaa avgjørelse om mønsterrettens ophævelse, ugyldigkjendelse eller frakjendelse.

2 juli.
Nr. 6.

V. Forskjellige forskrifter.

§ 31. Merket N. M. med tilføiet registreringsnummer, sat paa den efter mønstret arbeidede gjenstand eller dens indpakning, tilkjendegir, at gjenstanden nyder mønstervern.

§ 32. Kongen kan under forutsætning av gjensidighet slutte overenskomst med fremmede stater, hvorefter de, som i saadanne stater paa foreskrevet maate har indgit krav om mønstervern, inden en viss tid efter sit først indgivne krav i noget av de til overenskomsten hørende land skal kunne kræve mønstret registrert her i riket, uten at mellekkommende omstændigheter skal hindre virkningen av det indgivne krav.

§ 33. Den, som paa en national eller international utstilling her i riket har utstillet et mønster, skal inden seks maa-neder fra utstillingens aapning kunne kræve det registrert, uten at kravets virkning hindres ved omstændigheter, som maatte være tilkommet, efterat gjenstanden var stillet til skue paa utstillingen.

Under forutsætning av gjensidighet kan Kongen slutte overenskomst med fremmede stater, hvorefter lignende forskrift skal kunne gjøres gjældende for internationale utstillinger i disse.

§ 34. For tilførsler i registret overensstemmende med forskriften i § 23, 4de led, samt for stadfæstede utskrifter og gjenparter svares en avgift, hvis størrelse fastsættes av Kongen.

§ 35. De nærmere forskrifter, som fornødiges til denne lovs gjennomførelse og virksomhet, gives av Kongen.

§ 36. Nærværende lov træder i kraft den 1. januar 1911.

Ti har vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 2 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Lov

om Styret for det Industrielle Retsvern.

2 juli.
Nr. 7.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1910 saalydende:

I. Styrets sammensætning og virkekreds.

§ 1. Styret for det Industrielle Retsvern har sit sæte i Kristiania. Det sammensættes av teknisk kyndige, av handelskyndige og av retskyndige medlemmer. De sidste skal ha de for dommere i almindelighet foreskrevne egenskaper.

Styrets virksomhet ledes av en chef, som utnævnes av Kongen.

De øvrige medlemmer tilsættes av Kongen uten at utnævnes til embedsmænd, enten som faste medlemmer eller for et tidsrum av i almindelighet fem aar.

§ 2. Styret har to avdelinger.

I første avdeling avgjøres inkomne krav om industrielt retsvern.

I anden avdeling avgjøres saker angaaende prøvelse av de avgjørelser, som første avdeling har truffet.

Forøvrig henhører under avdelingene, hvad der ved særskilt lov er eller maatte bli henlagt til dem.

§ 3. I første avdeling skal medlemmene være faste, og en blandt de tekniske medlemmer skal være avdelingens formand.

I anden avdeling forretter styrets chef som formand.

Kongen utser varamænd for formændene.

I særegne tilfælde kan Kongen efter henstilling fra styret tilsætte medlemmer for avgjørelsen av en enkelt sak.

II. Hvorledes der forholdes med sakene i avdelingene.

§ 4. I første avdeling avgives enhver inkommet sak til et av avdelingens medlemmer, som for patentkrav skal være et teknisk, for varemerke- og mønsterkrav et retskyndig medlem. Denne foretar med saken alt, hvorom ikke er foreskrevet, at avgjørelse skal træffes av avdelingen.

Saadan avgjørelse træffes av et utvalg av tre av avdelingens medlemmer, deriblandt formanden eller dennes varamand samt den, til hvem saken efter første led er avgitt.

§ 5. Anden avdelings avgjørelse træffes av et utvalg paa fem medlemmer, deriblandt formanden eller dennes varamand. Av medlemmene skal tre være tekniske eller handelskyndige og to retskyndige.

2 juli. Anden avdelings avgjørelse er ikke bundet til de kjends-
Nr. 7. gjerninger, som forelaa ved avgjørelsen i første avdeling.

Inndrages kjendsgjerning, som ikke har været gjenstand for granskning i første avdeling, kan anden avdeling henweise saken til ny avgjørelse av første avdeling.

§ 6. Om medlemmenes ugildhet gjelder de samme forskrifter som for dommere i almindelighet.

Intet medlem kan delta i en saks avgjørelse, hvis han tidligere har medvirket ved avgjørelse om det industrielle retsvern, hvorom der er tale.

Til utvalgene kan tilkaldes til raadslagning sagkyndige, som ikke er medlemmer av styret. De tar ikke del i avstemningen.

§ 7. Forinden avgjørelse træffes, skal foretages, hvad der ansees fornødent til sakens oplysning.

I dette øiemed kan de i saken interesserte parter opfordres til eller paa forlangende gives adgang til at avgi mundtlig forklaring. Likesaa kan saadan forklaring av andre personer mottages til oplysning i saken. Til møte, hvori saadan forklaring skal avgives, skal enhver partsinteressert gives fornødent varsel.

§ 8. Til oplysning i saken kan den partsinteresserte opta tingsvidne, uten at forutgaaende forliksmægling er nødvendig. Vedkommende utvalg avgjør, hvilke andre partsinteresserte han i tilfælde skal gi varsel til tingsvidnet. Om varslets længde gjelder lovgivningens almindelige forskrifter.

§ 9. Skal avgjørelsen støttes paa noget, som ikke har været gjenstand for forhandling med vedkommende parter, skal disse først gives adgang til inden en passende frist at uttale sig herom.

§ 10. Avgjørelserne utfærdiges i styrets navn. De skal være ledsaget av grunde, som oplyser, hvad der som grundlag for avgjørelserne holdes for at være godtgjort, og i tilfælde, hvilken forstaaelse av loven er lagt til grund.

Forekommer der i det saaledes oplyste noget, som er uklart eller ikke uttømmende, kan rettelse herav ske paa forlangende av den ene part, efterat den anden er hørt. Forlangendet maa fremsættes inden fire uker efter, at avgjørelsen er truffet.

§ 11. I de tilfælde, hvor efter særskilt lovforskrift styrets avgjørelser kan indbringes for domstolene til prøvelse av den forstaaelse av loven, som er lagt til grund for avgjørelsen, kjender retten, hvis saksøkeren nyder medhold, den trufne avgjørelse ugyldig under paavisning av, hvori den fulgte lovforstaaelse har været uriktig. Finder retten, at det ikke med tydelighet fremgaar av det oplyste, hvilken forstaaelse av loven er lagt til grund, kan den ophæve den trufne avgjørelse med paavisning av de feil, som har ledet til dette.

III. Almindelige forskrifter.

2 juli.
Nr. 7.

§ 12. Medlemmene av styret kan ikke optræde som andres fuldmægtiger i noget, som vedkommer det industrielle retsvern.

§ 13. I styret føres de registre, som ved særskilt lov er eller maatte bli fastsat.

Styret utgir en tidende, hvori optages de ved lov foreskrevne kundgjørelser, som vedkommer det industrielle retsvern.

§ 14. Utskrift av domme, hvorved industrielt retsvern kjendes ugyldig, frakjendes indehaveren eller ophæves, eller som vedkommer de tilfælde, som omhandles i denne lovs § 11, skal av vedkommende retsskriver tilstilles styret.

§ 15. De nærmere forskrifter om styrets forretningsorden og om, hvad der videre er fornødent til denne lovs gjennomførelse og virksomhet, gives av Kongen.

§ 16. Nærværende lov træder i kraft 1 januar 1911. Uten hinder av forskriften i § 3, 1ste led skal der indtil videre være adgang til at la medlemmer, som ikke er faste, ogsaa virke i styrets første avdeling, naar dette findes tjenlig.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 2 juli 1910.

Haakon.

(L. S.)

Konow.

Hesselberg.

Kongelig resolution

2 juli.

av 2 juli.

1. I henhold til § 11, jfr. § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 samt til § 3 i lov om sær egne foranstaltninger mot tuberkulose sygdomme av 8 mai 1900 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Sørfrøya herred, Søndre Trondhjems amt, i møter 16 november 1909, 5 mars og 7 mai 1910 fattede beslutning om nye almindelige sundhetsforskrifter til forebyggelse av ondartede smitsomme sygdommes utbredelse og om ordningen av meddelelsespligten ved tuberkulose sykes flytning — dog med nogen forandringer.

2. De ved kongelig resolution av 12 april 1897 approberte sundhetsforskrifter for Frøiens herred ophæves for Sørfrøya

2 juli. herreds vedkommende fra den dag, ovennævnte forskrifter træder i kraft.

De approberte forskrifter er saalydende:

§ 1. Opførelse eller flytning av beboelseshus, fjøs eller staldbygning skal anmeldes til helseraadets nærmest-boende medlem. Følgende regler skal iagttages:

- a) Før opførelse av beboelseshus maa matjorden bortføres fra grunden, som maa avgrøftes omhyggelig, saa alt grundvand bortledes.
- b) Beboelseshuset skal opføres paa grundmur av mindst 30 cm.s høide over jorden og forsvarlig tættes ved rapning med kalk, ler eller lignende. Hvor der ikke er kjelder, skal der anbringes mindst to murede luftaapninger.
- c) Ethvert rum, bestemt til beboelse, skal ha en høide av mindst 2,25 m. fra gulv til tak og være forsynt med opslagsvindu.
- d) Gulvet i nederste stokverk skal være dobbelt, forsynt med tør fast fyld som mellemlag.
- e) Mindste afstand mellem beboelseshus og fjøs, stald og grisehus skal være 10 — ti — meter.
- f) I beboelsesrum maa ikke anbringes koke-ovn, dersom den ikke er forsynt med indretning til at bortlede koke-dampen.

§ 2. Husets gaardsplads og nærmeste omgivelser skal holdes frit for stillestaaende vand.

§ 3. Hester, kjøer, faar og gjeter, svin eller høns maa ikke ha stadig tilhold i eller under beboelseshus og heller ikke i rum, der har væg fælles med dette.

§ 4. Melk og andre matvarer bør oppevares i særskilte rum. Hvor saadant ikke kan tilveiebringes, maa de anbringes i lukket skap eller hylde med forhæng.

§ 5. Ved hvert beboelseshus skal der inden ett aar fra disse forskrifters i kraft træden være opført et vandhus, forsaa-vidt saadant mangler. Det skal ikke ha væg eller tak fælles med beboelsesrum og maa være saaledes beliggende, at derfra ikke kan finde tilsig sted til beboelseshus eller drikkevand. Indholdet maa jevnlig paastrøes torvstrø, aske eller lignende for at hindre stank. Bingen maa tømmes og rengjøres mindst én gang aarlig.

§ 6. Avfald, skyllevand eller anden urenlighet fra hus eller bedrifter maa ikke oplægges eller henkastes beboelseshus eller alfarvei nærmere end 10 m. og slik, at tilsig til beboelseshus, brønd eller andet drikkevandtak undgaaes. Det samme maa være tilfældet med fiske-avfald bestemt til kreaturføde eller gjødsel.

§ 7. Brønd eller andet drikkevandtak maa ikke forurenses ved vaskning eller paa anden maate. Vand fra brønder eller andre vandtak, der ligger slik, at tilsig fra kirkegaarder ikke er helt udelukket, maa ikke benyttes til mat- eller drikkevand. Vandtak, som ikke er rindende, maa ombygges med sten og torvjord, saaledes at ikke overvand rinder ned i samme. Brønd og vandtak, som ikke er rindende, maa aarlig rengjøres.

§ 8.

- a) Helseraadet kan forbyde salg av bedærvede fødemidler og andre varer, som kan være farlige for sundheten derved, at de indeholder giftige bestanddele og i fornødent fald faa dem tilintetgjort paa eierens bekostning. Prøver til undersøkning kan forlanges utlevert.
- b) Handlende maa ikke nedpakke matvarer eller nydelsesmidler i avispapir eller urent papir. De handlendes opbevarings-, tilberednings- og utsalgssted for næringsmidler av ethvert slags, skal være rene, luftige og fri for støv eller stank og maa ikke benyttes til soverum eller uten helseraadets samtykke staa i direkte forbindelse med saadant. Heller ikke maa der sammesteds opbevares andre varer, som kan gi næringsmidlene lugt og smak, forurense eller bedærve dem.

§ 9. Beboelsesrum likesom seng- og gangklær samt andre gjenstande, som har været benyttet av personer, som lider eller har lidt av smitsomme sygdomme, maa ikke overlates til bruk for andre, før de er desinfisert efter helseraadets ordning.

§ 10. Findes bolig, forsamlingshus eller arbeidssted ved mangel paa tilstrækkelig lys eller frisk luft, ved fugtighet, urenlighet eller overfylding av mennesker, at være skadelig for sundheten, kan helseraadet forbyde deres bruk, indtil mangelen er avhjulpet.

§ 11. Ved arbeider, som kan forurense luften eller paa anden sundhetsskadelig maate forulempe de omboende, har eieren at rette sig efter de bestemmelser, som helseraadet til enhver tid maatte foreskrive.

§ 12. Folk fra fremmede kommuner maa ikke mottages til forpleining i herredet, medmindre de er forsynt med lægeattest for, at de ikke lider av smitsom sygdom.

§ 13. Fartøier, som er inden herredet, og deres mandskap er med hensyn til helseforholdene ombord underkastet helseraadets bestemmelser.

§ 14. Undlater nogen at utføre de foranstaltninger, som i medhold av lov eller disse forskrifter er paabudt av helseraadet, kan dette la det fornødne gjøres paa vedkommendes regning.

2 juli. § 15. Avvikelse fra disse forskrifter kan under særegne omstændigheter indrømmes av helseraadet.

§ 16. Ved optræden av et sygdomstilfælde, som der kan være grund til at tro er av ondartet smitsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar, som har at gjøre anmeldelser herom overensstemmende med § 14 i lov om helseraadet m. v. av 16 mai 1860, tillike straks drage omsorg for betryggende avsondring, saavidt som omstændighetene tillater.

Avsondringen maa omfatte ikke bare den syke selv, men og den eller dem, som pleier den syke, samt sengklær, gangklær og andre bruksgjenstande, som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dage før sygdommens utbrudd.

Fødevarer maa ikke opbevares i det rum, hvor den syke opholder sig.

§ 17. Indtil læge har kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, maa samkvem mellem det sted, hvor sygdommen er optraadt, og andre steder indskrænkes til det mindst mulige. Navnlig maa folk, som hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av større antal mennesker.

Uvedkommende mennesker maa ikke faa adgang til det rum, hvor den syke opholder sig. Sammenkomster i selskapielig eller andet øiemed, som ikke er uopsættelig, maa ikke avholdes i det smittede hus eller paa dets gaardsplads.

§ 18. Naar læge er kommet tilstede, kan han foreløbig træffe de anordninger og forføininger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sygdommen benyttede gjenstande, som sygdommens beskaffenhet paakræver og omstændighetene tillater.

Det maa overlates til lægens skjøn efter omstændighetene at meddele forskriftene i skriftlig form. De maa i hvert fald nøie efterkommes og er gjældende, indtil de tilbakekalles av lægen selv eller ophæves av helseraadet eller dets ordfører.

§ 19. Forsaavidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted, hvor sygdommen er optraadt, maa dette ophøre, indtil tilladelse er git av den tilkaldte læge.

§ 20. Barn fra det hus, hvor sygdommen er optraadt, maa ikke søke skole, før tilladelse er git av den tilkaldte læge.

Dersom sygdommen optræder i lærerens husstand og han bor i samme hus, hvor skolen holdes, maa denne lukkes, til lægen har git nærmere bestemmelse.

§ 21. Saa snart meddelelse om det indtrufne sygdomstilfælde og de i anledning av samme trufne forføininger er

indkommet til helseraadets ordfører, har denne at træffe de 2 juli.
videre forføininger, som efter tilfældets beskaffenhet er fornødent.

§ 22. I henhold til lov av 8 mai 1900 § 3 skal det meddeles helseraadets ordfører, naar en tæringssyk forandrer bosted. Pligten til at gi meddelelse om saadan flytning paa-hviler den husvært, fra hvem den syke flytter.

§ 23. Det paaligger helseraadets medlemmer hver i sin kreds at paase disse forskrifters og de i overensstemmelse hermed av helseraadet fattede bestemmelsers overholdelse og i tilfælde at meddele overtrædelse av samme til dets ordfører.

Overtrædelse av bestemmelsene i foranstaaende §§ eller av de med hjemmel av samme givne forskrifter straffes efter den til enhver tid gjældende lovgivning.

Kongelig resolution

2 juli.

av 2 juli.

Den av Grue herredsstyre under 10 december 1910 besluttede vedtægt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Grue stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre, — dog med en enkelt forandring.

Den approberte vedtægt er saalydende:

§ 1. Samtlige handlende og næringsdrivende, der har butik eller utsalgssted inden Grue herred, skal holde samme lukket fra kl. 8 aften med undtagelse av lørdage og aftener før helligdage, da der kan holdes aapent til kl. 9 aften. Kunder, som er kommet ind før lukningstiden, kan ekspederes.

§ 2. 17 mai lukkes kl. 2 eftermiddag; søn- og helligdage holdes lukket hele dagen.

§ 3. Lukningspaabudet i § 1 kommer ikke til anvendelse de sidste 8 dage før jul.

§ 4. Julaften lukkes klokken 6.

§ 5. Overtrædelse av disse vedtægter straffes med bøter, jfr. straffelovens § 339.

Kongelig resolution

2 juli.

av 2 juli.

I medhold av lov om pigtraads advendelse til gjærde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa følgende

2 juli. av Fredriksværns herredsstyre, Jarlsberg og Larviks amt, i møte den 4 juni 1910 vedtagne tillæg til de ved den Norske Regjerings resolution av 29 juni 1905 stadfæstede regler om anvendelse av pigtraad til gjærde inden herredet:

»Overtrædelse av nærværende vedtægters bestemmelser straffes med bøter i henhold til straffelovens § 339, 2.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.«

2 juli.

Kongelig resolution

av 2 juli.

Den ved kongelig resolution av 30 juni 1900 meddelte stadfæstelse paa en beslutning av 24 mai s. a. av Næsseby herredsstyre, Finmarkens amt, angaaende forbud mot anvendelse av pigtraad til gjærde inden herredet — ophæves.

juli.

Kongelig resolution

av 2 juli.

I medhold av lov om pigtraads anvendelse til gjærde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa følgende av Skogers herredsstyre, Jarlsberg og Larviks amt, i møte den 4 juni 1910 fattede beslutning angaaende anvendelse av pigtraad til gjærde inden herredet:

- »1. Pigtraad maa ikke anbringes mot alfar vei.
2. Mot nabo-eiendom maa pigtraad ikke anbringes lavere end 1,30 meter fra marken.
3. Tidligere av pigtraad opført gjærde maa i forannævnte tilfælde ikke repareres med pigtraad, men med glat traad eller andre ufarlige materialer.
4. Overtrædelse av disse vedtægter straffes efter loven.«

Kongelig resolution

2 juli.

av 2 juli.

Nedenstaaende i møte den 4 april 1910 vedtagne regler for fællesfløtning i Otta elv, Kristians amt, approberes i medhold av lov angaaende vasdragenes benyttelse m. v. av 1 juli 1887 § 59, som gjældende indtil videre:

§ 1. Foreningens formaal er for medlemmenes fælles regning at besørge utført fløtningen i Otta elv fra øvre ende av Pollvatnet og Liavatnet til Ottas utløp i Laugen og ved regulering av vasdraget at gjøre dette bedre skikket for en hurtig og sikker fremfløtning av virket.

§ 2. Medlem av foreningen er enhver, der har tømmer til fløtning i vasdraget. Stemmeret kan utøves ved skriftlig fuldmagt til et andet medlem, dog kan ingen avgi mer end 3 stemmer. Alle saker avgjøres ved simpel stemmeflerhet, idet formandens stemme i tilfælde gjør utslaget. Forslag til forandringer i lovene maa være inkommet til styret mindst 1 maaned før indkaldelsen til den aarlige generalforsamling, der avholdes senest i mars maaned efter bekjendtgjørelse i »Gudbrandsdølen« med mindst 14 dages varsel.

§ 3. Foreningen ledes av et styre paa 3 medlemmer med samme antal varamænd, 1 fra distriktet nedenfor Vaagevand, 1 fra distriktet omkring Vaagevand og 1 av Skjaaks almenningsstyre. Funktionstiden er 4 aar. Efter de første 2 aar uttræder efter lodtrækning 1 medlem og senere avvekslende 2 og 1 medlem hvert andet aar. Styret vælger hvert aar inden sin midte en formand og en næstformand.

§ 4. Styret har efter generalforsamlingens beslutning at besørge fløtningen og reguleringsarbeiderne utført paa bedste og billigste maate og i det hele at vareta foreningens tarv. Styret tar en regnskapsfører og kasserer og bestemmer hans løn, der indgaar i fløtningsomkostningene, likeledes kan styret anta en fløterhusbond, der har at føre det specielle tilsyn med fløtningen og elvereguleringsarbeiderne. Hans løn indgaar i fløtningsomkostningene og bestemmes av styret. Fløtningsomkostningene fordeles rodeviis efter et forhold, som hvert aar bestemmes av generalforsamlingen. Der føres særskilt regnskap for fløtningen og reguleringsarbeiderne.

§ 5. Leverandørene er forpligtet til at slaa sit tømmer paa elven efter ordre fra styret eller fløterhusbonden. Sker ikke dette, besørgeres tømmeret utslaat for leverandørenes regning.

§ 6. Vasdraget inddeles i følgende roder:

1ste rode fra Ottas utløp i Laugen til Lalms bro.

2den » fra og med Lalms bro » Sundbroen.

3dje » —»— Sundbroen » Grønna elv.

- 2 juli. 4de rode fra Grønna elv til Dønfos bro.
5te » fra og med Dønfos bro saa langt opover, som
fællesflotningen gaar (kfr. § 1).

§ 7. Til vasdragets regulering erlægges til foreningens elvekasse en avgift pr. tylvt tømmer, der fremfløtes fra roten, beregnet efter det av den ordinære generalforsamling fastsatte dimensionsforhold, saaledes at der pr. tylt bjelk
fra 1ste rode betales 4 øre.

» 2den »	» 8 »
» 3dje »	» 12 »
» 4de »	» 16 »
» 5te »	» 20 »

2 juli.

Kongelig resolution

av 2 juli.

I henhold til lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at der for et tidsrum av 5 aar regnet fra 1 januar 1911 inden Nordre Bergenhus amt skal være forbudt at bruke snare, saks eller faldstok til fangst av hare, tiur, røi, aarfugl, jerpe og rype, herfra dog undtat snare til fangst av hare i haver eller i adkomsten til disse.

2 juli.

Kongelig resolution

av 2 juli.

I medhold av lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes, at rype indtil videre, dog ikke lenger end til utgangen av 1912 skal være fredet fra og med 1 april til og med 24 september inden Lysters herred, Nordre Bergenhus amt.

2 juli.

Kongelig resolution

av 2 juli.

I henhold til lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 § 44 bestemmes:

- a. At ærfugl skal være fredet det hele aar inden Nordre Trondhjems amt for et tidsrum av indtil 5 aar, regnet fra 1 januar 1911 og
- b. at det skal være forbudt inden samme amt og for nævnte tidsrum at fælde aarskalv av elg.

Kongelig resolution

2 juli.

av 2 juli.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 67 og 69, jfr. ildsfarlighetsloven av 31 mai 1871 § 24, meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av bygnings-representantskapet for Time brand- og bygningskommune i møte den 1 juni 1910 vedtagne tillægsbestemmelser til brandloven, forsaavidt nævnte sted angaar:

»1. I stedet for den i lovens § 20 paabudte sprøite med en vandydelse av mindst 160 liter pr. minut tillates indtil videre benyttet en sprøite med vandydelse av ca. 100 liter pr. minut.

2. Lovens § 23, andet punktum skal lyde saaledes:

I dette er alle tjenestedygtige mandlige indvaanere i alderen fra 15 til 60 aar pligtig til at delta.

3. Ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 med tillægslove skal — som tidligere — være gjældende for stedet.

4. Det ved kongelig resolution av 25 februar 1898 approberte reglement for brandvæsenets ordning i Time brand- og bygningskommune ophæves.

Rettelse.

I Lovtidendes 1ste avdeling nr. 25, side 245, 5te linje fra oven er faldt ut ordet **juni** mellem 17 og 1910.

Utgiver: Fred. T. Salicath.